

Nieuwjaarskaarten

Wat in het begin van deze eeuw een luxe was, werd na de jaren twintig gedemocratiseerd. Vandaag is het opnieuw een luxe!

We hebben het over wens- en nieuwjaarskaarten die met de post verzonden worden. De schitterende kaarten saturen zich tussen de jaartallen 1900 en 1914. Sommige nieuwjaarskaarten werden maar éénmaal gedrukt omdat ze gedaeterd waren.

De dag dat de kaarten goedkoper werden, zo kon men er al in de Uniprix aanschaffen aan de prijs van amper vijftig centimes, werden er miljoenen stuks verzonden in de decembermaand. De tijden van de goedkope kaarten lijkt voorbij. Sinds jaren wordt er voor een verzorgde wenskaart een goede prijs gevraagd.



Een oude wenskaart met het oude Oostende anno 1601-1604.



Een gebrodeerd kaartje dat geen jaartal vermeldt.

Vooral kaarten voorzien van lichteffecten of een muziekje, vallen kostelijk uit.

Aloud gebruik in de verdrinking

Het duurder verkopen van de wenskaarten gekoppeld aan de gestegen verzendingskosten, hebben er voor gezorgd dat de mensen zorgvuldig begonnen te selecteren naar wie ze wensen verstuurd. In de wisselwerking ontvangt men dan ook minder kaartjes in vergelijking met pakweg vijftien jaar geleden.

Zoals gezegd liggen de gestegen posttarieven mee aan de oorzaak van de algemene terugval van het kerst- en nieuwjaarsgebruik. Vroeger betaalde men voor een postzegel bestemd voor de nieuwjaarskaart, vijf keer minder in vergelijking met een zegel bestemd voor een brief. Had De Post die verhouding weten te behouden, dan betaalde men nu slechts 3,5 fr. port voor het versturen van een kaart. Vandaag moet men vijftien frank op de achterzijde van een wenskaart kleven. Dat is amper twee frank minder dan

briefport... Daardoor versturen dhr en mevr. Doorsnee weinig of geen eindjaarswensen meer, zodat er een vorm van sociaal contact is komen te vervallen.

Oostende nauwelijks in beeld

Wat de oude wenskaarten betreft die expliciet naar Oostende verwijzen, valt de oogst bijzonder mager uit. Toch zijn er een paar privé-initiatieven geweest. Onder meer door dhr Devriendt van de Internationale Boekhandel, schepen Kamiel Dehouck, Robert Lanoye van drukkerij Omnia en geschiedschrijver Daniel Farasyn die met een plannetje van het Beleg van Oostende uitpakte.

Ter gelegenheid van onze laatste bijdrage anno 1997, maken wij gebruik om alle lezers van deze 'Tijd van toen', een gelukkig nieuwjaar toe te wensen. Voor zij die van Oostende houden hopen we dat de stad voor verdere aftakeling wordt behoed en dat het weinige dat ons uit het roemrijk verleden nog rest, mag geconserveerd blijven.